

N°. 4. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Tredie Samling.

Andet Møde.

Torsdagen den 16de Juni.

(Forts.)

Tiemroth: Jeg maa med Hensyn til, hvad den høitærede Premierminister har udtalt, bemærke, at jeg ikke troer, at det vilde være en fordeelagtig Maade, hvorpaa et noiere Sammenhæng mellem de forskjellige Statsdele kan begrundes, at det afgjøres ved en Statsact, hvorved Holstenerne ikke blive adspurgte. Det kan ikke være nok, at det bagefter bliver forelagt dem til Vedtagelse i Ständerforsamlingen; jeg troer, at, naar der med Fordeel skal kunne gjøres Noget i denne Henseende, saa maae Statsdelene stilles lige. Jeg vil ikke gaae ind paa de theoretiske Grunde, ifølge hvilke jeg antager, at en saadan Statsact vilde efter de Institutioner, der hidtil have været gjældende, komme til at mangle retlig Gyldighed; den høitærede Premierminister er jo af en anden Mening, og hans Mening kan maaaskee synes Mange langt bedre end min, og jeg tvivler heller ikke paa, at den er det. Jeg er nu af en anden Mening, som jeg ikke kan fornægte, og jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at det ikke vilde være noget Middel til at formilde Holstenernes Antipathi mod Danmark, naar de skulle behandles paa en anden Maade, end vi, naar de ved et Magtbud fik en Lov, som vi fik ved en fri Beslutning; jeg troer ikke, at dette var at stille dem og os lige fra Begyndelsen af; og jeg troer derfor ikke, at det vilde lede til stor Enighed; jeg mener, at det vilde være bedre, at man, hvorledes Loven end blev formuleret, søgte at faae den gennemført ved et virkelig Samtykke.

Premierministeren: Ja, jeg havde

vel ventet, at der vilde opstaae adskillige Tvivl om, hvorvidt det vil lykkes at tilveiebringe den tilsigtede Eenhed i det hele danske Monarchie ved den Arvelov, som Kongen er fundet at udgive; men det er ganske vist, at det ikke vilde være noget Middel til at forene Riget, men tværtimod den allerstikreste Veie til at opløse Staten, hvis de forskjellige Statsdele skulde adspørges om, hvorvidt de vilde henge sammen med hverandre, og dette gjøres til Gjenstand for Forhandling, og Samtykke dertil udfordres ikke blot i Danmark, men ogsaa i de øvrige Statsdele og navnlig der, hvor man veed, at man altid i høieste Grad har været stemt imod en fælles Arvesølge.

Tiemroth: Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tiemroth: Jeg vil blot bemærke, at, naar Forholdet mellem Danmark og Holsteen er af den Besskaffenhed, som den høitærede Premierminister forudsætter, troer jeg, at det er med det, som med Forholdet mellem Mand og Kone, som hverken Ærighed eller Præst kan holde sammen, naar de dog vilke løbe fra hinanden.

Sass: Det er blot i Anledning af de Bemærkninger, der ere faldne om Grundlovens § 4, at jeg ønskede at yttre et Par Ord. Det er af to ærede Rigsdagsmænd paastaat, at denne Paragraph ikke kunde ophæves uden efter § 100. Den sidste ærede Taler, Folkestingsmanden fra Helsingør, fordrøede et Svar af de andre tilstedeværende Rigsdagsmænd, om den var ophævet eller ikke, hvis Budstabet gik igjennem. Jeg tillader mig herved at gjøre opmærksom paa, at jeg mener, at den er hver